

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Shod zaupnih mož v Ljubljani.

Čutimo se dolžne, da svoja poročila o tem shodu popolnimo po stenografičnem zapisniku.

Ko je bil izvoljen birô shodu, izpregovoril je predsednik g. dr. A. Ferjančič:

Slavna gospôda!

Jako se čutim počešenega, da me je ta odlični, danes zbrani zbor slovenskih zaupnih mož postavil zborovanju za predsednika. Jaz pa si bodem vestno prizadeval dovršiti nalogo, ki sem jo s tem sprejel in ki je zame prav tako častna, kakor težavna. Upam pa in pristavljam prošnjo, da se vsak govornik omeji kolikor moči na kratko, in zatorej predlagam, da bi noben govornik o svojem predlogu, ki ga bode stavil, ne govoril dalj kot 10 minut in vse to s tem namenom, da danes točno in vestno izvršimo precej obširen program, kateri si je stavil osnovalni odbor. Slavna gospôda! Veliko veselje me navdaja, ko gledam, da se Vas je toliko nabralo iz vseh pokrajin slovenskega ozemlja na goli naš klic, da bi prišli na posvetovanje, na shod zaupnih mož. Ta shod, slavna gospôda, se ni pripravljal mesece in mesece, zanj se ni agitovalo, a vendar ste v toliki množini posetili ga in prispeli tu sem skoro iz vseh krajev slovenskih, in to iz prepričanja, da je ta shod potreben. In to prepričanje nas navdaja z nado, da bode rodil najboljši sad. Ker se mi pa vidi, da je postalo stanje posebno zadnji čas kočljivo, pričakujemo od vsakega, kdor želi, da se ohrani med nami sporazumljenje in solidarnost med našimi poslanci, naj se poprime prilike, da tej svoji želji da duška. Vsakdor, ki hoče pomnožiti vrsto tistih, kateri hočejo narodno zastavo visoko držati in nočejo zamenjati je z neko drugo zastavo, pridruži naj se nam! Dosedaj smo imeli Slovenci skupne nasprotnike, Nemce in Italijane. Bili so nam nasprotniki dosledno in so nam še vedno nasprotniki, ki naših teženj nikdar niso podpirali. Žalibog, da so nam v zadnjem času nastali tudi nasprotniki v naših vrstah in imamo vsled tega boj na mnogo strani. Ona druga stranka je to zakrivila, da se borimo domá drug proti drugemu. Zatorej bodi vsak za narodnost slovensko

in blaginjo narodovo! Mladenič naj žrtvuje svoj mladeniški ogenj narodu, starejši naj daruje v korist naroda svojo modrost in izkustvo; vsak naj si poišče svoj delokrog, ker nikogar ne moremo pogrešati! Razlika ostane le v formalnih ozirih. Starejši in mlajši ljudje ne mislijo vselej o istih stvareh jednako; ali v bistvu moramo biti vsi složni in razumemo se. Tako delovanje in to razumljevanje naj bi se pričelo z današnjim shodom. Točk, katere hočemo razpravljati, je veliko, vendar kdor jih je prečital, razvidel je, da hočemo sistematično pečati se s tem, kar nam je v bližnji bodočnosti najbolj potrebno. Kdor to stališče upošteva, ta bode umel, zakaj se pečamo z realnimi vprašanji in zakaj se malo spuščamo v načelna vprašanja. Ali vse besede, vsi sklepi, ki bodo gotovo prešinjani od želje, koristiti narodu, ostale bi le besede in sklepi, ako ne sledi besedam in sklepom tudi dejanje. Treba je, da se organizujemo! Zaslišali bode naš načrt in uverjen sem, če ga izvedemo, bode imel blagotvorne nasledke. Pogrešamo marsikaterega zastopnika. Ali to naj nas nikakor ne moti. Uverjeni smo, da se sedaj še naši protivniki prepričajo o naših poštenih namerah in stopijo v naše vrste. Osobito pogrešam več zastopnikov iz Štajerske. (Klici: „Saj so tu, saj je zastopana Štajerska!“) Če je močno zastopana, me to tembolj veseli! V obče so oni udeležbo odklonili. Oni so se dali voditi zgolj po razlogih, da se tak razdor ne pojavi tudi na Štajerskem, kakoršen mi obžalujemo na Kranjskem. Vendar pa, mislim, lahko so se zadnje čase prepričali o tem, da nismo mi zavira skupnemu delovanju. In na skupno delovanje za solidarno zastopanje slovenskega naroda, na to in za to hočemo posebne sklepe storiti in to željo danes posebno izraziti. Kolikor je v naših močeh in kolikor se strinja z načeli, katera so dosedaj vedno veljala za prava, pripravljeni smo, sodelovati z ono drugo stranko; dalje iti, nam prepoveduje naše prepričanje in narodna čast. (Dobro-klici!) — Kar se tiče izjave slovenskega dijaštva, nam je čas prepičlo odmerjen, da bi se že danes mogli z njo baviti. Sedaj pridemo na posvetovanje samo. Na razpravo pridejo iz resolucijskega načrta točke, oziroma odlomki, (čita):

I.

Vsi za ohranitev slovenskega naroda in njegove zemlje, za gojitev in nekršeno javno veljavo slov. narodnosti, njegove vere in slovenskega jezika vneti Slovenci, katerim je zlasti tudi pri srci, da se razvija kulturna vzajemnost z drugimi slovanskimi plemeni, naj se za odločno in neomahljivo delo v ta namen združijo in organizujejo po vseh slovenskih pokrajinah.

V.

Obrača pa naj se tudi vsa skrb na ohranitev versko-nravstvenega in dinastičnega čuta.

VI.

Konstatuje in obžaluje se, da se je deloma osobito na Kranjskem zapustil slovenski narodni program, ter ustvaril drug program, v katerem se slovenska narodnost ne nahaja kot smoter in kateri daje potuho popustljivosti in brezbriznosti v narodnih vprašanjih, kakor osobito na obžalovanja vreden način dokazuje od narodnega deželnega odbora kranjskega izdana in od one strani odobravana prepoved samoslovenskih uličnih napisov v Ljubljani. Priznavajo se pa načela katoliške vere kot trden temelj razvoju slovenskega naroda, ter se izreka želja, da bi na tej in na narodni podlagi zložno sodelovali vsi Slovenci v težkem boji za narodov obstanek.

VII.

Sedaj organizovano delovanje mej Slovenci v vse te namene na Koroškem, Primorskem in Štajerskem naj pripoznajo in krepko podpirajo vsi Slovenci in istrski Hrvatje. Na Kranjskem pa naj se v iste namene združijo in organizujejo vsi Slovenci pod starim imenom slovenskih rodoljubov kot „narodna stranka“.

Poročevalec k tem točkam g. Luka Svetec izpregovori:

Častita gospôda!

Govoriti mi je najprej o prvi točki. Slišali ste jo, prebrala se Vam je in jaz le na kratko omenjam, da je v nji zapopaden klic, da se zberemo in združimo vsi v obrambo slovenske narodnosti, v obrambo svojega narodnega jezika, v to, da našemu jeziku pridobimo veljavo povsodi v javnem

LISTEK.

Dežnik.

(Humoreska. Češki spisal Svatopluk Čech)

Nedavno se je zvršila precejšnja spremena v mojem življenju, kupil sem si dežnik. Kar me do tega pripravilo, je kratek roman, katerega hočem tu nesebično objaviti čitatelju.

Z ljubeznijo se kaj rad obotavljam. Že nekolikokrat sem računjal, z najugodnejšim vetrom pluti naravnost v pristanišče zakona, ali preteto obotavljanje me je vedno prisililo neposredno pred uhom sneti jadra. Pri zadnji taki ekspediciji sem došel precej daleč.

Šlo se je za ustop pri družini ljubljenskega dekleta. Igral sem že z gospodom Pulpanom, tako se je imenoval moj tast in spe, prav prijazno mlin, smel sem božati grdega kužka gospe Pulpanove, samo dražestni Juliji se približati mi do zdaj še ni bilo mogoče. Pred kratkim sem zopet posetil gospoda Pulpana. Tam sem bil svedok male domače scene. Gospodar se je srdil nad soprogo, ker je ta dovolila, da je šla hči sama v neki koncert. Razume se samo ob sebi, da je bilo meni nekako čudno pri srci in da me danes upanje na igro

„mlin“, muka, katero mi je drugače osladil poreden pogled dveh lepih oces, danes ni moglo ukleniti.

Priporočil sem se kmalu izgovorivši se na važno opravilo. Zaman me je gospod Pulpan opozarjal, da se zunaj baš izliva precejšnja ploha. Koučno me odpustilo, ko so mi bili usilili dežnik, kojega palica je bila sicer starinska, na njej pa je bila razpeta novostitla svila.

Ta dežnik je bil dragocen spominek v družini. Z njegovo pomočjo sta se namreč pred toliko in toliko časom prvič približala gospod in gospa Pulpan, ko se zadnja, tedaj še mlada, neizkušena devičica, ni upala odbiti pomoči nekega galantnega mladega gospoda, ko jo je nepričakovano iznenadila velika ploha na ulici. Gospod Pulpan je v šali rad pripovedoval o tem dogodku z dežnikom in gospa Pulpan je vedno zardela pri taki povesti.

Vzprejel sem ta spominek z dostojnim spoštovanjem in ko to storim, šine mi bliskoma drzna misel v glavo. Boječe jecljam, da bi v slučaju, če dež ne preneha, jaz lahko počakal pred koncertnim lokalom, mimo kojega me tako privede moje opravilo, gospodično Julijo in jo z dežnikom spremljal domov. Dovolj se mi.

Do konec koncerta pa je bilo še dolgo. Taval sem torej počasi po ulicah. Pri tem je v meni do-

zorel sklep, porabiti priliko, ko spremim gospodično Julijo, v to, da ji konečno odkrijem svoja čustva. Častitljivi dežnik naj v drugič služi v to, da združi dvoje mladih src v ljubezni. Z živimi bojami si naslikam pred očmi ta trenutek. Sa-hotna ulica, pomladni dež, tiho padajoč na razpet avilnati dežnik, pod njim mlada, lahko se me dotikajoča ljubljena deklica — oba zreva sanjavo izpod skrivališča v odskakajoče vodene kaplje na cesti, kakor dvoje ljubečih se ptičic v gnezdu pod varno streho... Že ji stiskam roko in šepetam vse... Še trenutek, in trdno sem odločen za važen korak. Mej tem pa je bilo še dovelj časa do tje, najmanj še dve uri. Pogled na avitlo, nad hodiščem se zibajočo skledico me spomni, da so brada in lasje dolgi bolj, nego je treba. Stopim torej v brivnico. Tu sedi namazan z milom in zavrt v plašč, potresen s pudrom, mlad človek, čedne postave, kateri mi je pa na prvi pogled bil zopern.

Jaz ne ljubim tacih podvzetno gledajočih mladih zijačev z belimi zobmi pod črnimi brki, katerim odaeva iz očíj vera na njih nepremagljivost. Moral sem čakati in poslušati nezmiselnega čvekanje dobro plačanega brivca.

Konečno zapusti babač brivnico, noseč kopico gavranočrnih polžastih kodrov nad gladkim, belim

življenju, kakoršna mu gre po postavi. Častita gospoda! Jaz mislim, da mi tega ni treba na široko dokazovati, da je tak narod, kogar jezik nima veljave v javnem življenju, obsojen na narodno smrt. Mi pa tega nečemo, mi hočemo, da naš narod živi in napreduje. Torej kličem vsem: Združimo se v skrbi za svojo narodnost, združimo se pa tudi dušno z našimi slovanskimi brati. (Dobro!) Gospoda moja! Ta zveza je bistvene važnosti. (Istina!) Tej zvezi se imamo zahvaliti, da je naš slovenski jezik v kratkem času, bi rekel komaj v kakih par desetletjih napredoval do take stopinje, do katere je nemški jezik potreboval mnogo stoletij. Le zveza z naprednejšimi narodi slovanskimi in njih zastopniki nam je olajšala naš boj in omogočila v kratkem času toliko napredovanja. Mi Slovenci smo majhen narod, zatorej le, če ostanemo živa veja na mogočnem deblu slovanskem, le tedaj se moremo nadejati boljše prihodnosti. (Živio!) Častita gospoda! — Naši protivniki tudi dobro vedo, kake važnosti je ta zveza za nas, Slovence! Zato skušajo nas od tega odvrniti in nam obtežiti tako zvezo s tem, da nas na vse mogoče načine obrekujejo, — da nam celo podtikajo politični panslavizem, na katerega mi niti v sanjah ne mislimo. (Dobro!) To, častita gospoda, nam ravno dokazuje, kako važna zveza je zveza naša z drugimi Slovani v Avstriji in da se te zveze kolikor mogoče krepko držimo, to nam priporoča I. resolucija. — Častita gospoda, da Vas ravno sedaj kličemo v tako druženje, ki je navedeno in omenjeno v prvi točki, vzrok je to, da so se naše politične razmere v najnovejših časih zelo zelo na slabo obrnile. Za grofom Taffejem, kateri nam sicer tudi ni bil posebno naklonjen, kateri je pa za nas imel to dobroto, da je malo v kot potiskal nemške levičarje, naše najhujše nasprotnike in da jih ni pustil do nadvlade, to moja gospoda, je dobrota, katere mupač ne bomo pozabili — žalibog on je padel, nastala je koalicija in veste, kaj to pomeni?! — Prišli so do vlade spet najstrastnejši protivniki naši, stari nasprotniki in vrhu tega si je koalicija postavila za svoj program varovati narodno posest. To se pravi: Nemcem in Lahom ohraniti tudi za naprej njih krivično posest (Dobro!) in zadržavati narodno ravnopravnost, do katere imamo po postavi trdno pravico in za katero smo se dozdej, že več ko 25 let na vso moč potegovali. To zadržavati, ter združevanje narodov slovanskih braniti, to je pglavitni namen koalicije. Koalicija pomeni res prevrat, pa za nas ne na bolje, ampak na slabše, ter bi si naši nasprotniki svojo prevago radi ohranili še za daljno prihodnost. To je vzrok, da zdaj glasno odmeva od jednega kraja do drugega klic: „Na noge, branimo se!“ (Dobro! Živio!)

Toliko o točki I.! Preidem zdaj k prvima dvema vrstama V. točke, namreč: „Naj se obrača naša skrb tudi na to, da se ohrani v našem narodu verskonravstveni in dinastični čut.“ Kar se tiče te točke, mislim, da je ni treba na dolgo zagovarjati. Naš narod je bil vedno zvest svoji veri in naša stranka ni storila nikdar kaj tacega, kar bi narodu slabilo verski čut. Nasprotno! Pri vsaki priložnosti, ko je narodna stranka očitno nastopala, bilo je prvo izkazati svoji veri spoštovanje, svojim duhovnikom čast. Kaderkoli je nastopilo pri kateri koli

slavnosti kako narodno društvo očitno med narod, prva pot je bila v cerkev — (Istina!) in slavna gospoda! na prvo mesto smo posajali svoje duhovne pastirje. To je naš zagovor in ta naj nas opravičuje proti hujškanju in natolcevanju tistih, kateri ne nehajo očitati nam, da od vere odpadamo. Ljubezen do naroda obsega vse, kar je narodovega, torej tudi njegovo vero in naš narod je živoveren, zatorej bo vsak pravi narodnjak to vero narodovo visoko cenil in spoštoval. Tudi, moja gospoda, kar se tiče dinastičnega čuta, mi ni treba mnogo govoriti. Zvestoba do svojega vladarja in dinastije je našemu narodu že urojena. Ko smo pred 10 leti slavili 600letnico, odkar je združena kranjska dežela z našo visoko vladarsko hišo, konštatovalo se je, da naš narod nikdar ni prelomil te zvestobe in kakor po Kranjskem, tako je bilo po vseh drugih slovenskih pokrajinah, tako da lahko rečemo s pesnikom:

„Hrast se omaja in hrib,
Zvestoba Slovincu ne gane . . .“

in kakor smo mi zvestobo do presvite vladarske obitelji od svojega rojstva varovali in jo ohranili dozdej, tako naj jo ohranijo tudi naši mlajši: Torej, častita gospoda, Vam priporočam tudi ti vrsti, prvo in drugo od V. točke v pretres!

Sedaj pa pridemo do VI. točke. — Častita gospoda! Malo tesno mi je tukaj pri srcu in jako kočljivo je to vprašanje, zatorej prosim potrpljenja, če bi na primer preveč na dolgo raztegnil razgovor ali če bi mi kaka beseda ušla, katera se da zavijati. Obžalujem in gotovo vsi obžalujemo to, da se je zlasti pri nas na Kranjskem deloma zapustil narodni program, — da se je osnoval nek drug program; saj Vam naravnost rečem: program katoliškega shoda, katerega mi ne moremo po vsem potrditi, kajti ta program nima v sebi narodnostnega načela, narodnost temu programu ni smoter, in to je čisto naravsko! Ta program bi imel biti in je tudi verski program. V verskem programu pa, gospoda moja! že samo na sebi ne more biti narodnostno vprašanje na prvem mestu in to v resnici tudi ni. Ne bomo rekli, da niso zraven možje, ki so dobri rodoljubi, ali to niso vsled programa, to so oni po svojem rodoljubnem čutu; program jih na to ne veže, on je tak, da mu pristopi lahko vsak, tudi če ni naroden, če je v narodnosti mlačen, če je tudi narodnosti nasproten, vsak lahko pristopi temu programu; in tako, gospoda moja, se je žalibog tudi zgodilo. — Ponuja se Vam ravno v teh resnih časih vzgled in sicer ko je šlo za jednojezične napise v Ljubljani: takrat se je ravno pokazalo, da tisti, ki stoje za omenjenim programom, ne morejo odločno braniti narodnega stališča. (Burni klici: nečejo, nečejo!) Častita gospoda! Ne bodete zamerili, če vam na kratko to razložim. — Mestni odbor Ljubljanski je z ozirom na to, da po družnih mestih, kjer imajo Nemci večino, kjer so pa znatne slovenske manjšine kakor v Gorici, Celji, Trstu, z ozirom na to, da imajo po teh mestih le nemške ulične napise in da se Slovenci zastonj prizadevajo, da se tukaj napravijo napisi tudi slovenski, z ozirom na to je mestni odbor Ljubljanski sklenil tudi v Ljubljani napraviti samo-slovenske napise. (Dobro!) On je to utrjeval s tem, ker so Nemci, kjer so v večini, označili nemški

značaj dotičnega mesta, čeravno ni popolnoma, temveč le deloma nemški, s tem, da so napravili samo-nemške napise, naj se označi v Ljubljani z napisi tudi to, da je Ljubljana slovensko mesto. Torej, slavna gospoda, to je storil mestni odbor ali bolje, hotel je storiti! Ali kaj se zgodi?! Ugovarja precej vlada. Vlada ima zmiraj dvojno mero, s katero meri drugače za Slovence, drugače za Nemce. (Res je, istina!) Dopustila je vlada to v Trstu, v Gorici, pri nas je ugovarjala. Ali mestni odbor je šel na višje mesto in upravno sodišče kot najvišje sodišče je spoznalo, da ima mestni odbor Ljubljanski pravico to storiti, — ali zdaj pride naš deželni odbor in se postavi na vladno stališče, (velik nemir), na vladno stališče in prepove — ali izreče to za krivico, kar je najvišje sodišče spoznalo za pravico (Dobro!) Častita gospoda! To je gotovo le bilo mogoče, ker so v njem možje, spadajoči pod omenjeni katoliški program (Žalostno!) in ker so našli ravno od tiste stranke potuho. Drugače gotovo ni mogoče. — Tu imate vzgled, da ta program ni odločno naroden, ampak podpira narodno popustljivost, narodno mehkobo, narodno mlačnost! To pa še ni vse, ampak še drug vzgled Vam povem, — to je bilo brati te dni v časnikih. V deželnem šolskem svetu je bila namreč obravnava o sklepu našega dež. zbora, naj se pri nekaterih predmetih na višji gimnaziji slovenski jezik rabi kot učni jezik in tu je ravno eden član te naše katoliške stranke (Čujte, čujte!), bi rekel jeden najodličnejših mož, jeden stebrov te stranke (Klici: dr. Klofutar!) — ne samo nasprotoval temu od deželnega zbora sklenjenemu predlogu, ampak je še povdarjal, da se tudi na nižji gimnaziji preveč slovenski uči (Tako? To je nečuveno! Drzno, sramotno!) in da bi bilo dobro to omejiti. (Kaj?! Vmes smeh in veselost.) Častita gospoda, ta stvar je premisleka vredna! Le mislimo si: deželni šolski svet se ima sedaj v kratkem prenoviti. Naj pride k temu članu še jeden jednak član od škofijstva in 2 taka člana od našega deželnega odbora, lahko si mislimo, moja gospoda, kako se bode potem godilo našemu slovenskemu šolstvu na Kranjskem in kakošen vpliv bode to imelo na šolstvo po drugih slovenskih pokrajinah. (Klici: in pa na vero tudi!) Ali častita gospoda, še jeden vzrok je zakaj mi temu programu ne moremo pritrditi. Rekel sem, da je verski program — vendar moram omejiti ta izrek, da rečem: imel bi biti verski program, — in kot takemu bi mu mi kot narodnjaki ne nasprotovali. Ali ta program se je izrgel v političen program in sicer v tak politični program, da ga nikakor ne moremo sprejeti. Izdalo se je namreč geslo na katoliškem shodu in to se tudi razpravlja še naprej po časnikih te stranke: „Škofje naj bodo tudi naši politični voditelji!“ — To se pravi: Škofje naj imajo tudi v posvetnih rečeh prvo besedo! — Častita gospoda! To je stvar velicega pomena in vredna, da si jo natančno ogledamo!

1.) Kristus, naš Gospod ni tako učil, Kristus je strogo ločil božje od posvetnega, dejal je sam: „Dajte Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega!“ On, ko ga je hotelo ljudstvo za kralja

 Dalje v prilogi.

in rudečim obrazom in zgovorni brivec vzame mojo glavo v roke. — Uzorno friziran korakam zopet po ulicah. Še vedno sem imel dovolj časa. V kavarni pregledam časopis, pomudim se v prodajalnici duhana in konečno se sprehejam, utopljen v misli, sem in tje po cesti pred koncertnim lokalom, iz kojega bode v kratkem stopila svečenica mojih sanj.

Na novo začnem slikati z najbujnejšimi barvami svoje domišljije oni zlati hip, domišljam si, kako se bode po moji izpovedi ona v ljubezni privila k meni in se bode najino sladko šepetanje spojilo s šumljanjem padajočega dežja. Prepustim se sladki nadi, da bodem uslišan! — Tedaj trčim na nekega znanca. „Priatelj, kam?“ me ogovori. „In pred vsem: Povej mi, dečko, kaj hodite vi gospodje literatje s tako posebno ljubeznijo brez dežnika po dežju?“

To ironično vprašanje me zadene kakor strela z jasnega neba! Zdej šele najedenkrat opazim, da že Bog zna kako dolgo hodim brez vsake strehe po peročem dežju. Dragocenega dežnika ni več! Vrag si ga vedi, kje ga je pozabil! Vsekako se taki pozabljivosti ni čuditi pri človeku, ki že trideset let brez dežnika potuje po tej umazani dolini.

Premišljevanja vredna je vsekako pojav, da se

večina naših literatov brezbrizno, da, skoraj ostan-tetivno odreka tako važnemu orodju, kakoršna je brez ugovora dežnik. Bog ve, kaj je vzrok te nenavadne činjenice. Morda ga zaničujejo zato, ker obično ves svet nosi dežnik in genijalen pisatelj iz dna duše sovraži vsakdanje navade ljudi. Drugače si res ne morem raztolmačiti stvari. Hvala Bogu, minuli so zlati časi češkega založništva, ko je zvezek pesnjizaložnik plačeval s klobaso in kislim zeljem, roman z obnošenim površnikom.

Dandanašnji pisatelj si že lahko, ako je le nekoliko vnet za to, iz dobička svoje navdušenosti kupi pošteno hišo, kam šele dežnik! Naj bo temu že kakor hoče, res pa je, da je pri naših pisateljih opaziti čutno pomanjkanje dežnikov. Čudim se samo, da do danes še ni nihče izmed številnih kritikov opozoril na ta nedostatek. Jaz sem jeden izmed onih natančnih književnikov, ki, hoteč si izbistriti um, oplemeniti ukus, prav pazno prečitam vse književne ocene, ki izhajajo v vseh naših političnih in zabavnih listih, v znanstvenih in neznatstvenih, mestnih in podeželskih spisih in časnikih, pa nisem še nikjer prišel niti na najmanjši sled, da bi se omenjala ta napaka. In vendar je jasno, da napominana okolnost precej škodljivo upliva na pisateljstvo. Kakor kažejo

ombrometrične tablice, so v naši deželi navi jako gosti. Ako se uvažuje, da pisatelj na cesti nikdar ne preneha z odkrivanjem, tu pozdravi svojega do-brotnika, tam se zahvali svojim čestilcem, je razumljivo, da sprehod po dežji ne more koristiti njegovi glavi, zlasti ne, ako je katera ismej onih častitljivih glav, na katere bi tudi najljutejši nasprotnik ne mogel skriviti niti jednega lasu, razven v smialu prezkodnje sodbe. Seveda, v taka razmotrivanja se spuščam šele sedaj, ali sedaj je prepozno, loviti srečo.

V trenutku, ko me je prijatelj opozoril na pozabljen dežnik, mislil sem samo jedno, in to je bilo: dragoceni spominček moram dobiti nazaj, naj velja kar hoče! Kako bi bil zamogel brez njega stopiti pred Pulpanovo dvojico? — V dežju dirjam nazaj v prodajalnico duhana, tam ga ni. Tako tudi v kavarni niso vedeli ničesar o kakem dežniku. In sedaj k brivcu! Res, tam v kotu je stal nek dežnik. V prvem veselji ga zgrabim, ali — o Bog, platno je bilo sicer isto, ali drugačno držalo! Nekdo je mesto svojega vzel dežnik gospoda Pulpana!

Brez dvoma oni zija, ki je bil z menoj v brivnici, ali — brivec ga ne pozna! Bil je skrajni čas, da grem pred koncertni lokal. Zgrabim toraj

narediti, se je skril (Tako je!) in pred Pilatom, ko je bil obtožen, da hoče biti judovski kralj, je odgovoril odločno: „Moje kraljestvo ni od tega sveta!“ (Dobro, dobro in plosk). Častita gospoda! Ako mi z verskega stališča že ne moremo pritrditi temu geslu, še manj pa 2.) z ozirom na nasledke. To geslo, častita gospoda, ni novo, tako geslo se je izdajalo v srednjem veku (Klici: žalibog!), takrat so to trdili seveda v čisto drugih razmerah, takrat so rekli: „Papež je vladar celega sveta, papež imej povsod prvo besedo!“ — To je bilo pred mnogimi stoletji in tudi takrat so vsled tega nastali prepiri, nastale so zmešnjave, dolgoletni boji in vojne in nazadnje je zavladovala mej posvetnjaki in mej duhovniki taka popačenost, da je nastal splošen klic: „Popravka je treba človeški družbi, cerkev naj se reformira pri glavi in pri udih!“ — in prišla je reformacija, katera je odtrgala od papeštva cele dežele in države, ki so odtrgane do današnjega dne. Pa ne hodimo tako daleč nazaj, pogledjmo mi le v našo najnovejšo zgodovino. Nedavno volil se je na Notranjskem nov deželni poslanec. Tam je že šlo po tem novem geslu; ali se pa, častita gospoda, spominjate, da bi se bilo kedaj toliko strasti, toliko zmerjanja od jedne strani do druge čulo, da bi se bile besede „far“ in „farški“ in nazaj „brezverniki, brezbožniki“ tolikrat slišale, kakor pri tej volitvi? — Častita gospoda! Drugo leto bomo imeli mi deželnozborske volitve; mislimo si, da se bo delalo zopet s tistim geslom, mislimo si, da bi to, kar se je godilo na Notranjskem, razširilo se čez celo kranjsko deželo in da bodo tisti izrazi in tisto zmerjanje odmevalo od jednega kraja do drugega, slavna gospoda, ali mislite, da se s tem res poživljuje (Klici: greh se dela!), ali ni največja nevarnost, da podivja duhovščina in ljudstvo in da nastane popačenost, kakor je bila v srednjem veku? Toraj tudi iz tega stališča mi ne moremo programi nasprotne stranke pritrditi. Če pa mi vprašamo, kako je neki naša duhovščina na jedenkrat prišla do tega programa, ki v naših razmerah ni čisto nič utemeljen, da se je jela ločiti od posvetnih narodnjakov, dobimo odgovor, da je to gibanje presajeno z nemškimi tal. Nemška duhovščina se je zadnja leta postavila na svoje noge in dosegla lepe uspehe. Ali naša duhovščina, ko posnema nemške duhovnike, je prezrla velik razloček mej nemškimi in našimi razmerami. (Dobro-klici!) Nemški duhovščini ni se treba boriti za narodnost, nemška narodnost je utrjena, ona hrepeni celo po hegemoniji. Razumljivo je potem, da nemški duhovniki nimajo vzroka potegovati se za narodnost, da jim je narodnostno vprašanje še celo odveč, ker vidijo, da njihovi rojaki iz narodnostnih ozirov celo krivico delajo drugim narodom. Nemška duhovščina ima nadalje v resnici opraviti z židovsko-nemškimi liberalci. Ali častita gospoda! pri nas je bilo treba tacihi liberalcev še le isknjati in iznašati jih je dr. Mahnič v svoji domišljiji (Dobro! živahna veselost!) Pri nas, častita gospoda! ravno mi narodnjaki bijemo se s temi našimi židovsko-nemškimi liberalci od prvega začetka in ta boj trpi naprej. Kako more potem komu na misel priti, nam očitati, da smo jednaki, ravno-isti, kakor nemško-židovski liberalci? Opomnil bi pa tudi še jedno! Nemški duhovščini hodi

tuj dežnik, in zdaj naglo v voz! Čes nekaj časa skočim iz voza na prag koncertnega lokala — koncert je bil pri kraju in dvorana prazna! Pobit obrnem korake nazaj proti stanovanju gospoda Pulpana. Kaj mi je preostajalo drugega? Moral sem.

Ko pa stopim v sobo, koga zagledam na strani lepe Julije? Onega čitatelju že znanega mladeniča žarečih, samozavestnih oči z belimi zobmi pod črnimi brki. — Nič vredni človek je v resnici zamenjal dežnik v brivnici, srečal slučajno gospodično Julijo pred koncertnim lokalom ter ji ponudil svoj, to se pravi, dežnik gospoda Pulpana, spremljal jo domov, držen dovelj, da je šel z njo v stanovanje, in — kar je tragiko v moji situaciji še povečalo, ji je bil, kakor sem zvedel pozneje, takoj pri tej prvi priliki odkril svojo ljubezen naslonivši se k njej na samotni ulici moj zaljubljenim šepetanjem pod svilnato dežnikovo streho, pri rahlem šumenju vodenih kapljic.

Zdaj imam dežnik. Na ulici je moj zvesti spremljevalec in pri padanju prvih kapljic ga razpnem v vsem njegovem obsegu nad seboj. Ali žali Bog! Ne srečam nobene lepote, da bi ji z njim priskočil na pomoč. Samo premočeni literatje se mi včasih

jako na korist gibanje, ki je nastalo mej posvetnimi Nemci. To je gibanje, ki se imenuje antisemitizem ali krščanski socializem. V stranki, ki se pod tem imenom zbira, nahaja nemška duhovščina svojo najtrdnjšo oporo, in brez te stranke, jaz sem prepričan, ne bi ničesar opravila. V zvezi s to stranko doseže veliko in se ji zna posrečiti, da bode premagala židovsko-liberalno stranko. Ako bi naša duhovščina prav ločila stvar od imena, ona bi našla, da mi slovenski narodnjaki sami igramo ravno tisto vlogo, kakoršno igrajo tam nemški antisemiti in krščanski socialisti (Klici: dobro!) Zategadelj bi jaz rekel: naša duhovščina, če prav prevdara narodno in versko korist, nam radovoljno poda roko, ker smo mi nje pravi zavezniki proti židovsko-nemskim liberalcem. (Istina! Res je!) S tem bi bil jaz povedal, kar mislim k točki VI.

Prehajam zdaj k točki VII., pod kakošnim imenom da se združimo na skupno delovanje, in tu jaz priporočam staro ime naše stranke: narodna stranka. Pod tem imenom smo nastopili od prvega začetka, pod tem imenom hodili smo združeno z duhom vščino in doslej lepe uspehe in nosili smo ga s častjo pri vseh svojih stiskah in bojih proti močnim sovražnikom, da je postalo slavno to ime tudi pri njih. To nam ostani! (Dobro! Naj ostane!) — Torej pod tem starim imenom „narodna stranka“ se združimo zopet! — Častita gospoda! Narodnost naj bo vez; ta vez je v korist tudi tistim, ki se potegajo za vero. Z narodnostjo, gospoda! pade tudi vera. (Da! Res je!), saj imamo mnogoletne skušnje, da tisti, ki odpadejo od narodnosti slovenske, odpadli so skoro brez izjeme tudi od vere in cerkve. (Dobro! Izgledi na Primorskem!) In versko življenje, če se tudi po kakem neugodnem vplivu od časa do časa kaj poslabša, to se da popraviti, narodnost-jedenkrat zgubljena, je za vselej zgubljena. (Istina, prav dobro!) — Ti oziri, gospoda! morajo pač nagibati vsakogar, komur je v resnici za vero, pridružiti se nam in pristopiti „narodni stranki“ in zato ponavljam: „Združimo se zopet vsi pod našo staro zastavo, veri in narodnosti na korist in na veliko veselje vsem pravim rodoljubom (Izvrstno, dobro, živio!) in v to pomozi Bog!“ (Navdušeni dobro in živio-klici, plosk in burno odobravanje.)

(Dalje prih.)

Avstrijska notranja politika v zrcalu trojne zveze.

Ne sicer iz avtoritativnega, vendar pa iz povsem zanesljivega vira izvedeli smo, da se v pogodbi, katero sta sklenili mej sabo Avstrija in Italija kot členu trojne zveze, zagotavlja italijanski narodnosti varovanje nje posestnega stanja v Trentinu, v Trstu in v Istri.

Pridružujoč si ispregovoriti o tej stvari obširneje, konstatujemo danes le, da nam je to vsekakor jako zanimivo razkritje osvetlilo marsikako dogodbo iz polupretokle dobe.

Pred vsem nam je jasno sedaj, zakaj se vlada zavzema za ustanovitev slovenske osnovne šole v Gorici, v tem, ko ne stori prav ničesar za ustanovitev jednake šole v Trstu, dasi je tam veliko več postavnih vzrokov za to.

Jasno nam je dalje, od kod so sicer strahopeti Italijani po Istri, ki so — kakor je dovoljno znano — v vedni zvezi s poluvladnimi krogi v Rimu, dobili toliko poguma za demonstracije proti vladnim naredbam glede dvojezičnih napisov, jasno, kako da je bilo mogoče ono za Dunajsko vladno tako malo častno in naš jezik tako poniževalno odstranjenje dvojezičnih napisov nad notranjimi uradnimi prostori sodišča Piranskega.

Končno pa umejemo sedaj tudi pisavo „Riforme“, glasila italijanske vlade, katera je nasproti očitanjem italijanskega javnega mnenja, zakaj Rimska vlada ne stori ničesar za „neresene“ brate v Istri, odgovorila, da ni tako gotovo, da bi vlada res ničesar storila ne bila, da pa, ako je kaj storila, ne obeša tega na veliki zvon.

Naš zaključek — za slučaj, da je gorenja vest resnična, o čemer pa nimamo vzroka dvomiti — je, da se Trentin, Trst in Istra ne vladajo le z Dunaja, temveč tudi iz Rima.

Državni zbor.

Na Dunaji, 3. decembra.

Začetkom današnje seje je finančni minister predložil budgetni provizorij za prve tri mesece

Načrt zakona zoper pijančevanje se je končno vendar vrnil odseku, da ga premeni in popravi. Že koj koj se je v zbornici razpravljala prvi paragraf, so razni govorniki priporočali, naj se ves načrt vrne odseku. Takrat seveda ni hotela večina o tem nič slišati. Zbornica je z razpravami o tem načrtu napočela pet sej in šele danes je poročevalec posl. Šuklje predlagal, naj se vrne načrt zopet odseku. Posl. dr. Kramar je zahteval, naj odsek v treh dneh o načrtu poroča, kateri predlog pa je bil odklonjen. Posl. dr. Menger je predlagal, naj se izreče, kako tendenco imej zakon zoper pijančevanje in zlasti naj se uvažuje, da v nekaterih pokrajinah je pijančevanje povsem neznano. Posl. dr. Kaizl je očital levičarjem, da bi radi ves zakon preprečili in konstatoval, da se je pri razpravi o tej važni predlogi pokazalo, da v parlamentu ni nikake jedinstosti.

Ko je zbornica odobrila predlog, da se načrt vrne odseku, so prišli na posvetovanje predlogi glede podpor po uimah oškodovanim okrajem. Razprave so bile dolge in dolgočasne.

Končno se je začela specialna razprava o novem kazenskem zakonu in sicer najprej o splošnih določbah. Prva stvar, ki je prišla na razpravo, sta bila §§ 1. in 8., določujoča kazen na smrt.

Poročevalec posl. dr. Kopp je omenil, da so posl. dr. Pacak, Pernertorfer, dr. Šil, dr. Vašaty in dr. Slama podali glede teh dveh paragrafov preminjevalne predloge, da je torej dopustna razprava. Pravi, da so rečeni poslanci zahtevali, naj se odpravi kazen na smrt, posl. dr. Kronawetter pa je predlagal, naj se obsojenci usmrte z giljotino. Poročevalec je zahteval, naj se §§ 1. in 8. vzprejmeta nespremenjeno.

Posl. dr. Slavik je utemeljeval svoj predlog, naj se izpusti ves § 1., ker se mu zdi razdelitev deliktov na hudodelstva, pregreške in prestopke neprimeran. — Posl. Roszkowski je zagovarjal predlog, naj se odpravi kazen na smrt. Ta kazen se je uvedla iz strahu, češ, da se sicer pomnože hudodelstva. V dobah reakcije, političnih in verskih preganjanj se je vedno največ porabljala kazen na smrt. Ta kazen ne plaši hudodelcev, zakaj dokazati se da, da so se zgodila najhujša hudodelstva prav takrat, ko se je smrtna kazen najbrezobzirneje izvrševala. Ta kazen žali verska čutila in vse nazore, katere je ustvarila civilizacija. Vsa čutila, katera vzgaja vera, so nezdružna s to kaznijo. Strmeti je zategadelj, da se unema za to kazen prav tista stranka, ki želi največjega upliva vere na vso državo. (Živahno odobravanje. Posl. Pernertorfer: Ker niso kristjani, ampak samo politiki.) Če se izvrši smrtna kazen, ni nobenega sredstva popraviti eventualno zmoto sodišča, in pomisliti je, da podivja ljudstvo valed te kazni. Izobraženi Francozi hodijo usmrčenja gledat, kakor hodijo gledat gledališke predstave, in kadar se obsojencu odseka glava, se ploska. V mnogih državah se je kazen na smrt že odpravila, kjer se še ni, se ponekod vsaj več ne izvršuje. Naj se odpravi že tudi v Avstriji, to bo na čast civilizaciji in državi. — Zoper odpravo smrtna kazni je govoril posl. dr. Scheicher, zahtevajoč, naj se izvršuje v mejah krščanske morale. Cerkev dovoli smrtno kazen samo tedaj, kadar se država ne more ubraniti napadov. To pa nikakor ne gre, da bi se ljudje klali zategadelj, da bi se pri drugih obudil strah.

Razprava se je po tem ustavila in seja zaključila.

Prihodnja seja bo v sredo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. decembra.

Volilna reforma.

Praški „Politiki“ javlja nje Dunajski poročevalec: „Na vprašanje, ali je mogoče, da bi se mogel konservativni klub zaradi nejedinstosti glede volilne reforme raziti, rekel mi je upliven član tega kluba, da ne. Razpad kluba zaradi volilne reforme je izključen, kvečjemu bi se moglo zgoditi, da bi klub svojim članom dovolil, naj glasujejo, kakor hočejo. Drugo pa je, če se klub radi drugih vprašanj ne razbije. Posvetovanja v konservativnem klubu glede volilne reforme so imela doslej zgol informativen značaj. Očitna je želja klubove večine, naj bi se klub pred Božičem ne izrekel določno in sicer zategadelj ne, da bi bilo možno sprožiti vso stvar v deželnih zborih, za kar se zlasti poganjajo češki veleposelniki, ki se o tej stvari že dogovarjajo s Staročehi. — Tudi poljski klub se je predvčerajšnjim

Nemščina v vojski.

Državnega zbora odsek za vojaške stvari je bil sklican v soboto na sejo, v kateri se je posvetoval o načrtu orožniškega zakona. Posl. dr. Pacák je zahteval, naj se uradne knjižice orožnikov in sploh vse tiskovine, katere rabijo, napravijo v deželni jezik, v katerih službujejo, in naj s sodišči in sosebno z občinskimi uradi poslujejo v dotičnem deželnem jeziku. Ta Pacakov predlog je gotovo opravičen. Sedaj ne morejo Slovani, če niso do dobra zmožni deželnega jezika, vstopiti v orožniško službo ali pa jim je vsaj kariera zelo otežkočena. Vrh tega pa so mnogi župani, ki ne znajo nemški, in za te je vendar nadležno, če ne razumejo, kaj podpisujejo ali kaj se jim piše. V zvezi s tem pa, da govori jako mnogo razlogov za Pacakov predlog, se mu je domobranski minister vendar uprl, češ, da je nemščina službeni jezik v vojski in da od tega ni smeti odnehati. Druga nagiba ni minister vedel povedati, a še ta, kateri je navel, je jalov, zakaj na Ogerskem morajo vojaška oblastva občinam dopisovati v madjarskem jeziku, pri orožnikih in domobranci pa je madjarsčina službeni jezik, na Hrvaškem pa hrvaščina. Kjer je princip že tako predrt, bi se vlada tudi lahko nekoliko ozirala na davkoplačevalce.

Vnanje države.

Rusija in Srbija.

Srbaka vlada je srbskega poslanika v Peterburgu pozvala, naj se vrne domov, naslednika mu pa niso imenovali. Iz tega se sklepa, da misli sploh ustaviti diplomatsko občevanje z Rusijo. Urok je baje to, da je bil srbski kralj Aleksander, ko je prišel v Peterburg k pogrebu umrlega carja, jako neprijazno vzprejel. — Mi se čudimo, da je kralj Aleksander sploh šel v Peterburg, zakaj politika njegova je taka, da na dober vzprejem ni mogel računati.

Italijanski prestolni nagovor.

Včeraj se je zopet sešel italijanski parlament in kralj je otvoril novo zasedanje z običajnim prestolnim nagovorom. V tem nagovoru se povdarja, da se je prebivalstvo, ki je bilo začetkom leta tako zelo razburjeno, zopet pomirilo. Kralj je potem napovedal daljšo vrsto socialnih reform, govoril o državnih financah, katere še vedno upa urediti, in končal z zagotovilom, da nihče v Evropi ne misli in se ne upa kaliti miru. — Nagovor ni naredil nikakega utisa in splešoo se sodi, da prestolnega nagovora take vsebine že dolgo ni bilo slišati.

Korupcija na Francoskem.

Francijo vladajoča klika židov, aristokratov in velekapitalistov, je to krasno deželo tako korumpirala, da je grozno, in da ni jedro francoskega naroda zdravo in čvrsto, kdo ve, kako bi narod te krize preстал. Zdaj razburja vse javno mnenje zopet cela vrsta škandalov, ki so drug od drugega sramotnejši. Glavni urednik lista „XIX. siècle“ je zbežal. Zval se je Portalis. Njegov stari oče je bil pravosodni minister Napoleona I., unuk pa je lastnike igralnih klubov oskubil za veliko stotisoč frankov. Prišli jih je z grožnjami, da so njegovo molčanje kupili z velikanskimi svotami. Portalis je pobegnil, a mogel je to storiti le, ker mu je šla policija na roko. Sploh je Pariška policija zelo korumpirana. Policija vodi zapiske o posamičnih zanimivejših osebah in te zapiske je Portalis pregledoval, svedeč, ker je dotične uradnike podkupil. Stvar je prišla na dan. Govorilo se je o njej v parlamentu, vlada je obljubila, da odpravi te zapiske, a storila tega še ni. Kakor Portalis tako so tudi drugi ljudje zajemali iz teh zapiskov svoje informacije in je izkoriščali. Pri sodiščih je ravno tako. Neki slepar je v kopališču A-les-Bains ustanovil kazino, postopje je komfortno, vabljivo, a kdor je tam igral, je gotovo izgubil. Sodniki so imeli prosti vstop, ni jim bilo treba plačevati, kar so povžili, imeli so še druge ugodnosti na razpolaganje in v plačilo so lastnika kazine vedno oprostili, kadar je bil obtožen zaradi sleparjenja pri igri. Ko je stvar prišla v zbornico, je pravosodni minister obljubil, da prepove sodnikom vzprejemati od lastnika kazine kakšne beneficije. Tretji škandal se tiče vojnega ministerstva. Neki žid Allez je dajal za vojsko potrebne kotle in neki podkupljeni častniki so vzprejemali tudi take kotle, katere je bila druga komisija že zavrnila. Allez je plačal 100.000 frankov nekim novinarjem in ti so prouzročili, da se proti sleparskemu židu ni začela preiskava niti tedaj, ko se je stvar pojasnila v parlamentu. A največji škandal se je primeril v Toulousu. Ondotni občinski svet je z vednostjo in privoljenjem prefekta falsificiral volilno listo na nečuten način. Ko se je za stvar izvedelo, je vlada pač razpustila obč. svet, prestavila prefekta in uradnike izročila sodišču, ali v zvezi s tem je očitno, da bi se ta škandal ne bil primeril, da ni vsa ustava korumpirana. Razmere na Francoskem so sedaj take, kakor za časa Napoleona III. Šoda lepe Francije!

Kitajsko-japonska vojna.

Pogajanja zaradi miru mej Kitajsko in Japonsko so se začela. Posredovalec je poslanik Združenih držav. Japonska vlada mu je že naznanila svoje pogoje. Splošno se sodi, da zahteva razen primerne odškodnine še odstop Korejske in privoljenje, da ostane Port-Artur toliko časa v njenih rokah, dokler Kitajska ne izpolni mirovnih pogojev. — Ko so Ja-

ponci zavzeli Port-Artur, je civilno prebivalstvo izbiš nanje streljalo. Japonski vojaki so valed tega pobili vse moške prebivalce. Sploh pa se konstatuje, da rase mej Japonci srd zoper Kitajce čedalje bolj in kdo ve, kaj se utegne še zgoditi, če se ne doseže mir.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Naučni minister je imenoval kurata g. Koblarja, arhivarja Rudolfa numa, konservatorjem centralne komisije za raziskavanje in vzdrževanje starinskih spomenikov. — Župnikom pri Sv. Justu v Trstu je imenovan kanonik monsignor Peter Martelanc.

— (Umrli) je danes jutraj v Gradci gosp. Anton Dekleva, rodom iz Postojne, znani veliki dobrotnik Notranjske, v starosti 78 let. Bodi mu blag spomin!

— (Slovensko gledališče.) Danes se poje, kakor že naznanjeno, prvič v letošnji sezoni Smetanova „Prodana nevesta“. Vse vloge so v istih rokah kakor lani, le gđa. Towarnicka pl. Sasova je nova v ulogi matere Ljudmile. Brez dvoma bode torej tudi letos imela krasna opera isti uspeh, kakor lani in nekaterekrat napolnila gledališče.

— (Miklavžev večer „Sokola“ Ljubljanskega.) Obiskovalci tega večera se še jedenkrat opozarjajo, da se darila, namenjena otrokom, oddajo lahko čitalniškemu kustosu ali pa oskrbniku na strelišči. Rediteljja sta brata Iv. Vernik in R. Vesel.

— (Za bodočo maskarado „Sokola“ Ljubljanskega) pričel je odbor že s potrebnimi pripravami. Kakor rečeno, vršiti se ima maskarada v stilu kitajsko-japonskem. Naj bi vsi tisti, ki se udeležijo te vsakoletne narodne zabave, gledali na to, da priredijo svoje kostume in maske v okviru kitajsko-japonskega jednotnega stila, na kar vse udeležence ter razne skupine za časa opozarjamo. Glede priprav bodi omenjeno, da je vsa dekoracija dvorane in postranskih prostorov strelških v napominanem slogu prevzel rade volje g. Miljutin Zarnik, akademik v Ljubljani in je torej pričakovati umetno ško izdelane scenerije iz daljnjega vzhoda. Kaj več priobčimo o priitki.

— (Sokolci strelci) se opozarjajo s tem, da v sredo, dne 5. decembra, zaradi Miklavževega večera ne bo streljanja.

— (Opomin hišnim gospodarjem.) Ker je nastopilo zimsko vreme, opominja mestni magistrat Ljubljanski s posebnimi lepaki hišne gospodarje in oskrbnike iz javnih ozirov, da je sneg, kedarkoli zapade, brez posebnega naročila nemudoma in če zapade po noči, vsaj do 7. ure jutraj s trotoarjev, oziroma tam, kjer trotoarjev ni, najmanj jeden meter na široko od zidu ali plota skidati in pomesti. Za južnega vremena je skrbeti, da na trotoarji, sploh na prilih ob hišah ne stoji luže in da se ne nabere blato. Kedar zmrzne, je poželjivo takoj, oziroma vsaj do 7. ure jutraj nasekati, postrgano pot pa dobro potresti s peskom, pepelom ali kako drugo tako stvarjo. Kdor se ne bode zmenil za ta določila, bode kaznovan ter bo magistrat dal dotično delo na zanikernega gospodarja troške izvršiti.

— (Sneg.) Danes v noči je zapadel zopet nov sneg in pobelil na novo vsa okolica. Zima se je torej že udomačila popolnoma mej nami, akopram je po koledarju še jesen. Temperatura je bila v poslednjih dneh stalno nizka. Danes je snežilo skoro ves dan in je sneg zapadel že precej visoko.

— (Obrotno gibanje v Ljubljani.) Meseca novembra pričeli so v Ljubljani izvrševati obrte in sicer: Anton Prusnik, Poljanski nasip št. 4. mesarski obrt; Avgusta Wagner, Gospodarske ulice št. 6, trgovino s komisijonskim blagom; Leopold Bürger, Dunajska cesta št. 12, izdelovanje žganja; Fran Doberlet jun., Florijanske ulice št. 3, preprogarski obrt; Josip Mohar, Kravja dolina št. 1, frižerski obrt; Marijana Keren, Marija Kočar, Marija Zingar, Katarina Taškar in Marija Regali, vse prodajo lončene posode. Odpovedali ter faktično opustili pa so svoje obrte in sicer: Karol Holzer izdelovanje žganja; Neža Vidic, prodajo čevljev, Fr. Jevnikar kramarijo s specerijskim blagom, Marija Lakozar branjarijo, Karol Lukežič prodaja sadja, Janez Hočevar branjarijo in Janez Žužek, pekarski obrt.

— (Z Bleda) se nam piše: Ko sta dne 3. t. m. šla gg. Henrik Lavrenčak, solotator in Franc Prešeren, sodni eluga, po Blejski cesti, sta našla

zavitek stotakov, katere sta takoj izročila županstvu.

— (Predavanja v kmetijski čitalnici v Novem mestu.) Vrsto predavanj je pričel pristav deželne šole na Grmu gosp. Rohrman, ki je govoril o vpeljavi sladkorne obrti na Dolenjskem in pojasnil, kake koristi utegnejo imeti dolenjski poljedelci, ako bodo pridelovali sladkorno peso. Drugo predavanje je bilo včeraj o zimskem krmljenju goveje živine. V nedeljo dne 8. t. m. bode se predavalo o zakupu zemljišč. Iz knjižnice, ki je združena s kmetijsko čitalnico, si kmetaki gospodarji lahko izposodijo razne kmetijske in druge poučne knjige.

— (Izvažanje prascev.) Na dolenjski železnici se zdaj posebno živahno izvažajo pitani prasci v razne kraje. Železnica upliva prav dobro tudi na oddelek domače živinoreje.

— (Razstava kmetijskih podružnic notranjskih.) Iz logaškega okraja se nam poroča 2. dec.: Ker se že večkrat nameravana deželna razstava v Ljubljani l. 1895. ne bode vršila, sklenile so nekatere notranjske podružnice c. kr. kmetijske družbe, prirediti v dneh od 20. do 28. septembra prihodnjega leta lastno razstavo, raztegajočo se izključno na Notranjsko ter obsegajočo: poljedelske kmetijske izdelke, orodje, živino, šolske vrtove, in več drugih podobnih predmetov. Razstava bi se priredila, če se oglasi za sodelovanje in prispevke večina ondotnih podružnic, v Logatci, in je v dosegu te svrhe pričelo se že delovanje logaške in nekaterih drugih podružnic.

— (Burja in zametina Notranjskem.) Poroča se nam od ondot: Zadnje dni dela nam burja po potih in cestah obilo preglavice, kajti ne manjka se ni snega ni zametov, razun tega je pa prav pošteno mraz. Pot od Godoviča do Črnega Vrha je prav ugodna za sanj, od Logatca sem pa ti preži iz vsacega ovinka — zamet. — Tržaški vlaki imajo zaporedoma zamude, po hribatih krajih v logaškem šolskem okraju pa daljni otroci niti do šole ne morejo. A vse to je stoprav — pričetek zime!

— (Prazgodovinske izkopnine na Krajskem.) V časniku „Mittheilungen der anthropologischen Gesellschaft“ je kustos dvornega muzeja Jos. Szombathy priobčil spis „Neue figural verzerte Gütteleche aus Krain“. V tem spisu poroča o obsežnih izkopavanjih, katere je letos na troške dvornega muzeja vodil g. Jernej Pečnik. Uspeh teh razkopavanj je bil jako lep. Zbirke dvornega muzeja so se valed teh izkopin izdatno pomnožile in ker je mej temi starinami mnogo jako redkih rečij, moramo samo obžalovati, da so šle iz naše dežele na tuji Dunaj. Tega so krive v prvi vrsti nezdrave razmere v deželnem muzeju. Kustos Szombathy priznava v rečenem spisu popolno osposobljenost g. Pečnika za razkopavanje, pa vendar se govori in pišajo Pečniku, da ne zna svoje stvari, in dež odbor se po tem ravna.

— (Redkost.) V Pesenu na Stajerskem je pridelal posestek in krčmar Peter Peintinger velikansko sladkorno peso, ki je bila dolga 57 centimetrov, imela 56 centimetrov presečka in tehtala 12 kilogramov. Tudi druge pese so bile jako debele in lepe a omenjene ni dosegla nobena.

— (Obrtna šola v Gorici.) Učencev na novi slovenski obrtni šoli v Gorici je čimdalje več. Zdaj jih je že 36. Treba bode še letos razred deliti v dva oddelka. To je veselo znamenje, da se koj iz početka kaže toliko zanimanje za to šolo.

— (Vinarsko in sadjarsko društvo) snujejo rodoljubi v Kanalu v soški dolini. Naloga društvu bode zboljšati trto in sadjerejo v dotičnem okraju, kjer se prideluje nekdanj sloveči „cebidin“.

— (Ponesrečil) je včeraj okoli 9 ure zvečer pri poštnem vlaku štev. 9 na postaji Zgornje-Ležče sprevednik Karol Streck iz Maribora. Ko je vlak vozil v postajo, stopil je iz kupeja; epodrsnilo se mu je in pal je tako nesrečno mej predzadnji in zadnji voz, da je bil takoj mrtev. Revež je pal že lanske leto blizu Postojne z vlaka.

— (Prepovedan misijon.) Porotali smo že, kako se je mestni svetovalec d' Angeli v zdnji seji Tržaškega mestnega sveta zakadil v prečistiti škofijski ordinarijat radi nameravanega misijona pri sv. Antonu novem v Trstu, in kako je isti svetovalec zagrožil, da se mora delegacija pritožiti naravnost pri papežu zoper prevrženega škofa Tržaškega. Že to je obudilo v vseh slovenskih krogih največjo ogorčenost, ki se je še povečala, ko se je izvedelo, da slovenskega misijona ne bo. Nebrzdano

hujkanje italijanskih listov je napotilo cerkveno oblast, da je v opravičenem strahu, da bi najeti fakini mogli prouzročiti kake škandale, prosila c. kr. namestništvo poročstva, da se red in mir ne bo kalil. In c. kr. namestništvo, ki ima na razpolaganje na stotine redarjev in na tisoče vojakov, se ni upalo ali — naravnost rečeno — ni hotelo prevzeti poročstva za javni red in mir, in tako je morala cerkvena oblast odpovedati misijon. To je soper sad Rinaldinijevega sistema. Ta vladna popustnost, ta strah pred znano „mularijo“ Tržaško je nečasten za celo državo in osvetljuje klaverno razmere na Primorskem. Zatrjuje se, da je ministerski predsednik brzojavno zahteval, naj se mu predlože akti. Bomo videli, kaj odredi, oziroma k čemu ga primorajo slovenski koaliranci. Sicer pa se že vidi sad vladnega postopanja iz pisave lahonskih listov. „L' Indipendente“ je ves iz sebe samega veselja in pravi: „In potem govore, da kričanje nič ne pomaga!“ Slednjič pozivlja ta list svoje somišljenike in zaščitnike, naj z jednako eneržijo nadaljujejo boj proti škofij-skemu ordinarijatu.

— (Res čudno!) „Soča“ piše v svoji poslednji številki: Tržaški „Indipendente“ je priobčil brzojavko, katero je poslal občinski zastop Piranski ministerkemu predsedniku. Vsled tega ima baje tožbo! Čudno! List tožijo, ki je le objavil brzojavko, a puste v miru oblast, ki jo je sestavila in odposlala!

— (Ukradeno vino.) V javnih skladiščih v Trstu so neznani tatovi izpraznili po noči dva velika soda, držeča blizu 6 hektolitrov. Vino so deloma odnesli, deloma pa pustili, da se je izteklo. Govori se, da so trije finančni stražniki kompromitirani pri tej vinski manipulaciji.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) slavi v četrtek 6. dec. t. l. dvajsetletnico Arnošta Förchtgott-Tovačovskega, svojega ustanovitelja in prvega pevovodje v dvorani Ronacherjevi I. Schellinggasse 4. Vspored: koncert pod vodstvom gosp. Teobalda Krečmanna, pri katerem sodelujeta gospica Ema Malkovska, bivši član „Narodnega gledališča“ v Pragi, in klavirni virtuoz g. Vilhem Kurz iz Prage. Društvo bode pelo sledeče Förchtgottove zборе: 1. Pjude jaro; 2. Srá! u Vyšebrodu; 3. Druha kytice ze slovanskyh narodnich píseí, in sicer: a) 2 erbski, b) rusko, c) 2 slovaški, d) 3 češke, e) slovensko, f) poljsko. 4. Ticha noc. 5. Oj ti divčino (maloruski zbor.) 6. Bolgarske narodne pesni. 7. Vlasti. 8. Srbske narodne pesni. 9. Vvrh po Volgě (ruska). 10. Dvčino pozdraveni. 11. Bože živi (hrvatsko). Gospica E. Malkovska bode pela „Pisen skřiváci“ z opere „Hubička“ od Smetane. G. V. Kurz bode igral skladbo od A. Dvořáka, B. Smetane, Sapelnikofa in Rubinsteinina. II. Prijateljska zabava, pri kateri sodelujeta tamburaška zbor sl. akad. društva „Slovenije“ in „Zvonimira“. Začetek ob osmih zvečer.

— (Slovaško akad. društvo „Tatran“ na Dunaji) priredi dné 5. t. m. v dvorani „Zur goldenen Brne“, Mariabüferstrasse 30, na čast Svetozarju Hurbanu Vajanskemu literarno-glasben večer, pri katerem sodelujeta pevsko društvo „Lumir“ in tamburaški zbor „Zvonimirov“. Začetek ob polu 8. uri.

— (Novi hotel v Cerkvenici.) Ugodno jesensko vreme je omogočilo, da je Ljubljanska firma Tönnies izgotovila in spravila pod streho veliko hotelsko zgradbo in postranska poslopja. Najprej so se dodelale kopalne kabine in paviljoni. Zlat pa je tudi glavno poslopje v toliko dodelano, da se bode odprlo bodočo spomlad v mesecu maju. Dosedanji tuji gostje v Cerkvenici so večinoma iz Zagreba in Budimpešte.

— (Gledališka predstava s — klofutami.) V Pakracu na Hrvatskem so te dni priredili tamošnji diletantje gledališko predstavo. Nekateri navzoči vročerkvi Madjari so zahtevali, naj godba igra Kossuthovo pesem. Hrvatje so protestovali in začel se je prepir, ki je končal s klofutami, katerih največ so dobili Madjari. Konec je bil dvo-boj mej dvema mladeničema, ki sta bila oba ranjena. Na Hrvatskem pač menda še niso ugodna tla za Kossuthovo pesem.

— (Razpisane službe.) V R ški bolnici tri mesta pomožnih zdravnikov; služba je dvoletna, plača 560 gld. na leto. Prošnje do 31. t. m. magistratu na Reki.

— (Popravek.) V št. 267. našega lista se je m. j. izvršilimi dražbami vrnila neprijetna po-

mota, katero s tem popravljamo. Namestu Franceta Tratnika posestvo v Dolenji vasi naj se pravilno čita: Na prošnjo Franceta Tratnika iz Dolenje vasi Janeza Škofa posestvo v Dolenji vasi cenjeno 2286 gld. Gosp. Franc Tratnik je bil torej tožitelj, kakor je razvidno iz tega popravka.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Smetanova opera „Dalibor“ v Monakovem.) V dvornem opernem gledališču v Monakovem se je pela te dni Smetanova opera „Dalibor“, v kateri je nastopila v glavni ženski ulogi Hrvatica gdéna Milka Trnina.

* (Ženski doktorji.) Na švicarskih vseučiliščih je v minulem šolskem letu doseglo 13 dan doktorske diplome in sicer v Bernu 7, v Curihu 6 in v Genavi 1. Doktorstvo medicine je naredilo 8 dam, filozofije 5. Večina ženskih doktorjev je s Poljskega in Ruskega, le jedna je bila pruska Nemka.

* (Štrajk gimnazijskih dijakov.) V Grenoblu na Francoskem štrajkajo vsi dijaki tamošnje gimnazije, ker je bil jeden njihovih tovarišev izključen. Gimnazijalci so izjavili, da ne pridejo prej v šolo, dokler se ne prekliče krivično izključenje njihovega tovariša.

* (Železna krona.) V kapelici kraljice Teodolinde v Monzi se je ravnokar dogotovil altar, v katerem se bode v bodoče hranila železna krona, tako imenovana, ker se v njej nahaja žebelj iz odrešenikovega križa. V sredi oltarja je železen zaboj, v katerem bode ležala krona. V spomladi se bode slovesno prenesla krona iz velike cerkve v Monzi v kapelico.

* (Potresi v južni Italiji) še niso ponehali. Iz gorskih okrajev se poroča vsak dan o novih nesrečah. Odposlali so se vojaki in inženjerji na pomoč. Iz vse dežele dohajajo dobrovoljni prispevki za ponesrečene.

* (Ubegli urednik) rumunskega lista „Tribuna“ Septim Albini, ki je bil v znani pravdi zaradi memorandumu obsojen na 2½ leti ječe, se je oglasil iz Bukurešta, kamor je pobegnil ter opravičuje svoj beg. Madjari namreč bote z ječo storiti neškodljive vse one, ki z besedo in peresom delajo za rumunski narod. Zato smatra on svoj beg kot opravičen.

* (Držno stavo) je dobil te dni v Florenci urednik lista „La Scena“ Polazzi. Šel je s krotiteljem levov v kletko mej divje zveri in tam ostal pet minut. Mej tem časom je zložil po sproti napovedanih rimah štiri pesmi in jih bral mnogobroj-nemu občinstvu, akopram so levi bili jako razburjeni. Občinstvo, ki je bilo s početka od strahu kar nemo, je pozneje živahno aplaudiralo.

* (Nesrečen padec z bicikla.) V Forbachu v Lutarigiji se je vozil zdravnik dr. Mandel k svojim bolj oddaljenim bolnikom na biciklu. Te dni so ga našli na cesti mrtvega poleg svojega bicikla. Padel je in si zlomil vrat.

Književnost.

— Nove tamburaške partiture. Gosp. Alfons Guči, znani skladatelj za tamburico je izdal zopet dve novi skladbi za tamburaške zборе: „Lestavicam“ po g. pl. Zajca pesmi za brač I. solo s spremljevanjem celega zbora in „Ples satirov“ iz „Dubravke“. Oboje 1 gld. 50 kr. — V zalogi ima skladatelj še nekatere stareje skladbe „Hrvaticam“ in „Tri čaše“, oboje 80 kr. — „Pastir in pastarica“, 60 kr. „Dalmatinski šajkaš“ za 2 brača s spremljevanjem zbora, 1 gld. Naročila vzprejema skladatelj Alfons Guči v Sisku.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v št. 22 naslednjo vsebino: Eaketa za ureditev učiteljskih plač na Štajerskem; — Slovniška teorija Keraova; — Tretja deželna učiteljska konferencija v Gorici; — Slostvo; — Listek; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

— „Kmetovalec“, ilustriran gospodarski list, ima v št. 22 naslednjo vsebino: Vpliv otelitve krav na mleko in rejo; — Pakasto krčno zelje ali sv. Janeza rože kot zdravilo; — Oorantev vrtnih rastlin pred zmrzino; — Napake pri prašičji reji; — Varnostna cepitev zoper vranični prisad in zoper prašičjo rdečico; — Iz podružnice; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— „Sport“ ima v št. 3. naslednjo vsebino: V Benetke, spisal Ljudevit Strassni; — Društvene vijesti; — Domače vijesti; — Različne vijesti.

Brzojavke.

Dunaj 4. decembra. Poslanci grof Hohenwurt, Klun in Povše bili so sinoči pri ministerskem predsedniku Windischgratzu in pri ministru Bacquehemu in prosili pojasnila glede na odpovedani slovenski misijon v Trstu. Vlada je izjavila, da namestnik Rinaldini ni prepovedal misijona, ampak škofu Glavini v interesu miru in reda le toplo priporočal, naj se vrši misijon v kaki drugi cerkvi, na kar je škof baje sam iz lastne inicijative odpovedal misijon. Minister Bacquehem je zahteval od namestnika Rinaldinija, naj mu o stvari poroča, slovenski poslanci pa so Tržaškega škofa Glavino brzojavno prosili avtentičnega pojasnila.

Dunaj 4. decembra. Včeraj so socialisti priredili shod, na kateri se je zbralo 5000 delavcev, ki so demonstrovali za splošno volilno pravico. Posamni govorniki so vlado in koalicijo ostro napadali. Pernerstorfer je rekel o Hohenwurtu: Čast mu, to je pošten nasprotnik, sramotni pa so tisti, ki se, zaviti v zastavo liberalizma, skrivajo za fevdalci, da rešijo mandate.

Dunaj 4. decembra. Vesti, da se srbski kralj Aleksander zaroči z nadvojvodinjo Ano, so neosnovane.

Lvov 4. decembra. Bivši predsednik poslanske zbornice dr. Smolka je nevarno obolel.

Krakov 4. decembra. Tukajšnji listi javljajo, da sta General Gurko in njegov sin demisionirala. General Gurko je bil Varšavski guverner, njegov sin pa njegov namestnik.

Rim 4. decembra. Diference mej Italijo in Marokom so se iz lepa poravnale.

Pariz 4. decembra. Posl. Azgeliès je napovedal interpelacijo glede nemških vohunov na Francoskem in glede postopanja nemškega vojaškega atašéja. Vlada, boječ se konflikta z Nemčijo, je zastavila ves svoj upliv, da prepreči razpravo. Azgeliès je interpelacijo umaknil.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehaajočim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilo na prebavljenje in sicer z rastom uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (16—13)

Umrli so v Ljubljani:

1. decembra: Avgust Rakar, tapetnik, 16 let, Florijanske ulice št. 38.
2. decembra: Jožef Gorjanc, delavčev sin, 5 let, Krakovski nas p št. 24. — Franciška Papež, delavčeva hči, 2 meseca, Sreliške ulice št. 11.
V deželni bolnici:
29. novembra: Jožef Gabrovšek, učitelj, 27 let.
1. decembra: Matija Žnidaršič, posestnikov sin, 23 let. — Fortunat Vovk, gostač, 74 let.
2. decembra: Friderik Križaj, prisiljenec, 37 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
dec	7. jutraj	742.6 mm.	0.2° C	sl. svz.	snež.	6.10 mm
	2. popol.	740.9 mm.	0.8° C	sl. svz.	obl.	
es	9. zvečer	740.6 mm.	-0.2° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura 0.3°, za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4 decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	—	—
Avstrijska zlata renta	124	40	—
Avstrijska krona renta 4%	100	—	—
Ogerska zlata renta 4%	123	65	—
Ogerska krona renta 4%	98	05	—
Avstro-ogerske bančne delnice	1051	—	—
Kreditne delnice	397	50	—
London vista	124	50	—
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	97 1/2	—
20 mark	12	20	—
20 frankov	9	90 1/2	—
Italijanski bankovci	46	25	—
C. kr. cekini	5	87	—

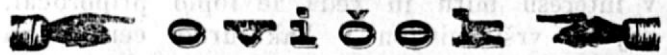
Dné 3 decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	196	—	—
Dunava rag. srečke 5% po 100 gld.	132	50	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	—
Kreditne srečke po 100 gld.	198	50	—
Ljubljanske srečke	25	75	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	178	75	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	421	—	—
Papirnati rubelj	1	34 1/2	—

Za Miklavža

priporočamo: 1371-2.
Kosi — Zlate jagode. — Vezane 60 kr., po pošti 5 kr. več.
„Glavne oblike zemeljskega površja“. — Cena 2 gld. 50 kr., napete na platno in z luknicami 3 gld. 50 kr., napete na platno in s paličicami 4 gld. — (Za vojuina in frankovana pošiljatev 50 kr. več.)
lg. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova knjigotržnica v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 2.

Nov izvrsten

potem **Prosekar, Tirelec in druga vna, bavarsko črno pivo ltd.**

priporočila prav po ceni (1241-14)

Paulinova kranjska vinarna
v Ljubljani, Slonove ulice št. 52.

Agentura se ponuja. Predmet se dá prav lahko razpečati. Velik zaslužek. Eventuelno stalna plača. Se tudi lahko opravlja kot pos. rarski posel. Ponudbe pod „Artikel“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1243-5)

Lepa darila

(1362-3)

Miklavža

priporočila

A. Zagorjan

v Zvezdi, v Ljubljani.

Darila

jako prikladna za katerokoli si bodi priliko!

Popolna granatna ali ametistna garnitura

obstoječa iz (1503-6)

1 prekrasne broše,
1 moderne naročnice,
1 par lepih uhanov s pristinimi srebrnimi kaveljčki,
vse v elegantnem kartonu, najfinije in najsolidneje izdelano, ne da bi se dalo razločevati od pristne garniture, pošilja pošto ne prosto na vse kraje monarhije proti temu, da se vpošlje znesek 2 gld. ali pa proti povzetju

Leon Flaum

razpošiljalnica draguljev Gablonz n./N. (Česko).

Preprodajalcem popust!

Važno

(1343-4)

za vsako gospodinjstvo!

1 rjuha brez šva, 3 vatlje dolga	gld. 1.20
1 namizni prt iz platna v velikosti 150 cm	1.20
6 servijet platnenih	1.30
1 platnen prt za kavo	1.25
6 platnenih obrisač	1.10
6 praktičnih naglavnih rut	—80
6 platnenih kuhinjskih prtov	—70
6 platnenih prtov za kozarce	—85
6 platnenih žepnih robeev	1.25
30 vatlov „Riesen“-platna	6.—
30 vatlov damastnega gradla	6.—
30 vatlov barvane posteljine	6.—

R. NEUFELD

Wien, I., Kärntnerstrasse Nr. 42.

Brinjeva zrna

prve vrste po 6 gld. 75 kr. za 100 kg poštne prosto na postajah Lupeglava ali pa Matulje-Opatija brez vreč. Na zahtevanje pošiljava uzorce poštne prosto.

Mandić & Maisner

pošta Bogliuno, Istra. (1369-1)

Oskrbništvo graščin Kijacintjevo in Pretkovec na Hrvatskem razpošilja, če se preje vpošlje denar ali proti post-nemu povzetju zneska

hrvatsko slivovko
(boljšo od vsakega konjaka)
iz lastne palinice
liter starejša gld. 1-10, od prejšnjega leta 85 kr. s steklenico in zavojno vred. Manj od 3 steklenic se ne razpošilja. Naročila vzprejema oskrbnništvo graščin Kijacintjevo in Pretkovec, žel. postaja Krapina na Hrvatskem. (1359-1)

Karol Recknagel

v Ljubljani, Glavni trg št. 24

priporočila II. (1295-6)

samo novo blago po najnižjih cenah:

Kožušne mufe, čepice, ovratnike, kožušne garniture za gospe in otroke, barete (čepice) za otroke.

Klobuke za gospe in deklice.

Zimske tricotne in glacé-rokovice.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Sirup iz planinskih zelišč

tudi

prsni, pljučni in kašljev sok

imenovan, prirejen iz

planinskih zelišč in lahko rastopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri (1280-6)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Kuverte s firmo

priporočila po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Št. 10.312.

Oklic.

(1372)

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani daje na znanje, da se je na prošnjo dr. Karola Triller-ja kot oskrbnika **Jakob Milavčeve konkurzne mase** dovolila izvršilna dražba na **8000 gld.** cenjenega **nepremakljivega posestva** vlož. št. 146 zemljiške knjige kat. obč. Ljubljanskega mesta na **Žabjaku**.

Za to izvršitev odredjena sta dva roka, na

7. januarja 1895 in na

11. februarja 1895

vsakokrat ob 11. uri dopoldne pri tem sodišči v Zatiški dvorani v II. nadstropji s pristavkom, da se bode to posestvo pri prvem roku le za ali nad cenilno vrednost, pri drugem pa tudi pod ceno oddalo.

Pogoji, cenilni zapisnik in izvleček iz zemljiške knjige se more o v navadnih uradnih urah pri tem sodišči pregledati.

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani

dné 27. novembra 1894.

Najvišje priznanje Njene c. in kr. visokosti prejasne gospé cesaričinje-vdove nadvojvodinje Štefanije.

Zobne kapljice

premovane

lekarne **PICCOLI „pri angelju“**

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Nekoliko kapljic se kane na bombaž in se dene v votli zob; kakor bi trenil, mine potem najhujša zobobol.

Steklenica 10 kr.

(1283-4)